

Nazım Usta'yı Saygıyla Anıyorum...

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Çar, 03/06/2009 - 09:21

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Nazım Usta'yı,

Hasan Hüseyin'in ve Kendisinin şiiriyle

Saygıyla anıyorum...

.....

Ve olduğum safta olmayı bizim tarafta olmayı seviyorum...

işten çıktım
sokaktayım
elim yüzüm üstümbaşım gazete

sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sokakta tomson
sokağa çıkmak yasak

sokaktayım
gece leylâk

ve tomurcuk kokuyor
yaralı bir şahin olmuş yüreğim
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

havada tûy
havada kuş
havada kuş soluğu kokusu
hava leylâk
ve tomurcuk kokuyor
ne anlar acılardan/güzel haziran
ne anlar güzel bahar!
kopuk bir kol sokakta
çırpınıp durur

çalışmışım onbeş saat
tükenmişim onbeş saat
acıkmışım yorulmuşum uykusamışım
anama sövmüş patron
ter döktüğüm gazetede
sıkmışım dişlerimi
ısıkla söylemişim umutlarımı
susarak söylemişim
sıcak bir ev özlemişim
sıcak bir yemek
ve sıcacık bir yatakta
unutturan öpücükler
çıkılmışım bir kavgadan
vurmuşum sokaklara

sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sarı sarı yapraklarla birlikte sanki
dallarda insan iskeletleri

asacaklar aydemir'i
asacaklar gürcan'ı
belki başkalarını
pis bir ota değmiş gibi sızlıyor genzim
dökülüyor etlerim
sarı yapraklar gibi

asmak neyi kurtarır
sarı sarı yaprakları kuru dallara?
yolunmuş yaprakları
kırılmış dallarıyla
ne anlatır bir ağaç
hani rüzgâr
hani kuş
hani nerde rüzgârlı kuş sesleri?

asılmak sorun değil
asılmamak da değil
kimin kimi astığı

kimin kimi neden niçin astığı
budur işte asıl sorun!

sevdim gelin morunu
sevdim şiir morunu
moru sevdim tomurcukta
moru sevdim memede
ve öptüğüm dudakta
ama sevmedim, hayır
iğrendim insanoğlunun
yağlı ipte sallanan morluğundan!

neden böyle acılıyım
neden böyle ağrılı
neden niçin bu sokaklar böyle boş
niçin neden bu evler böyle dolu?
sokaklarla solur evler
sokaklarla atar nabızı
kentlerin
sokaksız kent
kentsiz ülke
kahkahanın yanıbaşı gözyaşı

işten çıktım
elim yüzüm üstümbaşım gazete
karanlıkta akan bir su
gibi vurdum kendimi caddelere
hava leylâk
ve tomurcuk kokusu
havada köryoluna
havada suçsuz günahsız
gitme korkusu
ah desem
eriyecek demirleri bu korkuluğun
oh desem
tutuşacak soluğum

asmak neyi kurtarır
öldürmek neyi
yaşatmaktır önemlisi
güzel yaşatmak
abecedden geçirmek kıracın çekirgesini
ekmeksiz yuvasız hekimsiz bırakmamak

ah yavrum
ah güzelim
canım benim / sevdiceğim
bitanem
kısa sürdü bu yolculuk
n'eylersin ki sonu yok!
gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

nerdeyim ben

nerdeyim ben
nerdeyim?
kimsiniz siz
kimsiniz siz
kimsiniz?
ne söyler bu radyolar
gazeteler ne yazar
kim ölmüş uzaklarda
göçen kim dünyamızdan?

asmak neyi kurtarır
öldürmek neyi?
yolunmuş yaprakları
ve kırılmış dallarıyla bir ağaç
söyler hangi güzelliği?

kökü burda
yüreğimde
yaprakları uzaklarda bir çınar
ılık çala çala göçtü bir çınar
göçtü memet diye diye
şafak vakti bir çınar
silkeledi kuşlarını
güneşlerini:
«oğlum sana sesleniyorum işitiyor musun, memet,
memet!»

gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
üstümbaşım elim yüzüm gazete
vurmuşum sokaklara
vurmuşum karanlığa
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

bu acılar
bu ağrılar
bu yürek
neyi kimden esirgiliyor bu buz gibi sokaklar
bu ağaçlar niçin böyle yapraksız
bu geceler niçin böyle insansız
bu insanlar niçin böyle yarınsız
bu niçinler niçin böyle yanıtsız?

kim bu korku
kim bu umut
ne adına
kim için?

«uyarına gelirse
tepemde bir de çınar»
demişti on yıl önce
demek ki on yıl sonra
demek ki sabah sabah
demek ki «manda gönü»
demek ki «şile bezi»

demek ki «yeşil biber»
bir de *memet'in yüzü*
bir de *güzel istanbul*
bir de «*saman sarısı*»
bir de özlem kırmızısı
demek ki göçtü *usta*
kaldı yürek sızısı
geride kalanlara

nerdeyim ben
nerdeyim?
kimsiniz siz
kimsiniz?

yıllar var ki ter içinde
taşıdım ben bu yükü
bıraktım acının alkışlarına
3 haziran '63'ü

bir kırmızı gül dalı
şimdi uzakta
bir kırmızı gül dalı
iğilmiş üzerine
yatıyor oralarda
bir eski gömütlükte
yatıyor *usta*
bir kırmızı gül dalı
iğilmiş üzerine
okşar yanan alnını
bir kırmızı gül dalı
nâzım ustanın

gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
bir basın işçisiyim
elim yüzüm üstümbaşım gazete
geçsem de gölgesinden tankların tomsonların
şuramda bir çalığışu ötüyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

Hasan Hüseyin

YİRMİNCİ ASRA DAİR

- Uyumak şimdi,
uyanmak yüzyıl sonra, sevgilim...

- Hayır,
kendi asrım beni korkutmuyor
ben kaçak değilim.

Asrım sefil,
asrım yüz kızartıcı,
asrım cesur,
büyük
ve kahraman.

Dünyaya erken gelmişim diye kahretmedim hiçbir zaman.
Ben yirminci asırlıyım
ve bununla övünüyorum,
Bana yeter
yirminci asırda olduğum safta olmak
bizim tarafta olmak
ve dövüşmek yeni bir âlem için...

- Yüz yıl sonra, sevgilim...

- Hayır, her şeye rağmen daha evvel.
Ve ölen ve doğan
ve son gülenleri güzel gülecek olan yirminci asır
(benim şafak çılgınlıklarıyla sabaha eren müthiş gecem)
senin gözlerin gibi, Hatçem,
güneşli olacaktır.
12. 11. 1941 Nazım Hikmet

Yorumlar

YÜRÜMEK

İçeriği Yazan: Sevda EĞER Zaman: Paz, 07/06/2009 - 13:15

Yürümek;
yürümeyenleri
arkanda boş sokaklar gibi bırakarak,
havaları boydan boya yarıp ikiye
bir mavzer gözü gibi
karanlığın gözüne bakarak
yürümek!..

Yürümek;
dost omuzbaşlarını
omuzlarının yanında duyup,
kelleni orta yere
yüreğini yumruklarının içine koyup

yürümek!..

Yürümek;
yolunda pusuya yattıklarını,
arkadan çelme attıklarını
bilerek
yürümek...

Yürümek;
yürekten
gülerekten
yürümek...

- [Kültür/Sanat](#) [2]

Kaynak URL (16/05/2024 - 17:32 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/nazim-ustayi-saygiyla-aniyorum>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>